

KATASTROFA SA **strelicom**

Je li Daniel bio dovoljno hrabar da kaže istinu?

Kimberly Oldroyd
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Daniel je podignuo poklopac djedove stare kutije s igračkama i zavirio unutra. Njegovi su se rođaci okupili kako bi vidjeli. Voljeli su se zajedno igrati u djedovoj kući!

Unutra su bile mnoge stare igračke s kojima su se Danielova mama i tetka igrale kada su bile djeca.

»Što je to?« Danielov bratić Noa pokazao je na šest sjajnih, staromodnih strelica. Imale su šiljaste vrhove i obojana pera – neka crvena i neka žuta.

Daniel je uzeo jednu. »Moja mi je mama pričala o ovome«, rekao je. »Vani na travnjak stavite obruč. Tada naizmjenice bacate ove u zrak i pokušavate ih baciti tako da padnu unutar obruča.«

»Kul«, rekao je Noa. Već je trčao do dvorišta kako bi postavio igru.

Ubrzo su Daniel i njegovi rođaci bacali metalne strelice u zrak diljem djedova dvorišta. Danielu se svidjelo kada bi se strelice čvrsto zabile u travu.

»Kladim se da mogu baciti svoje više nego ti svoje«, rekla je Danielova rođakinja Lily.

Djeca su se smijala i bacala strelice sve više i više.

Tada je Daniel dobio ideju. »Kladim se da mogu baciti svoju preko cijelog prilaza i ravno u obruč!« rekao je. Otrčao je do druge strane prilaza te je snažno bacio strelicu.

Strelica je poletjela visoko u zrak, ali nije sletjela u travu. Umjesto toga, pala je na novi auto tete Robilyn uz glasan udarac.

»O ne!« povikao je Noa.

Daniel je uzeo strelicu. Ogromna se udubina nalazila na autu na mjestu na koje je strelica sletjela.

Djeca su se sa strepnjom međusobno gledala. Zatim su, ne rekavši ništa, ostavila strelice na travnjaku i potrčala unutra.

Kasnije tog poslijepodneva svi su otišli do svojih auta kako bi otišli kući. Danielova je tetka primijetila udubljenje na svojem autu. »Što se dogodilo?« upitala je.

Daniel je imao neugodan osjećaj u trbuhu. No ništa nije rekao. Samo se popeo u auto i mahnuo svojim rođacima.

Tijekom vožnje kući, Daniel je tiho sjedio na stražnjem dijelu. Pokušao je čitati svoju knjigu. No nije se mogao usredotočiti. Osjećao se mučno zbog onoga što se dogodilo. Znao je da bi bilo ispravno biti iskren. Ali reći istinu bilo bi strašno! Njegovi bi roditelji bili strašno ljuti na njega. A i njegova tetka.

Tada je Daniel razmišljao o svojem omiljenom svetopisamskom heroju. Daniel iz Starog zavjeta bio je bačen u lavlju jazbinu jer je odabrao ispravno. Bio je hrabar. Možda bi i Daniel mogao biti hrabar.

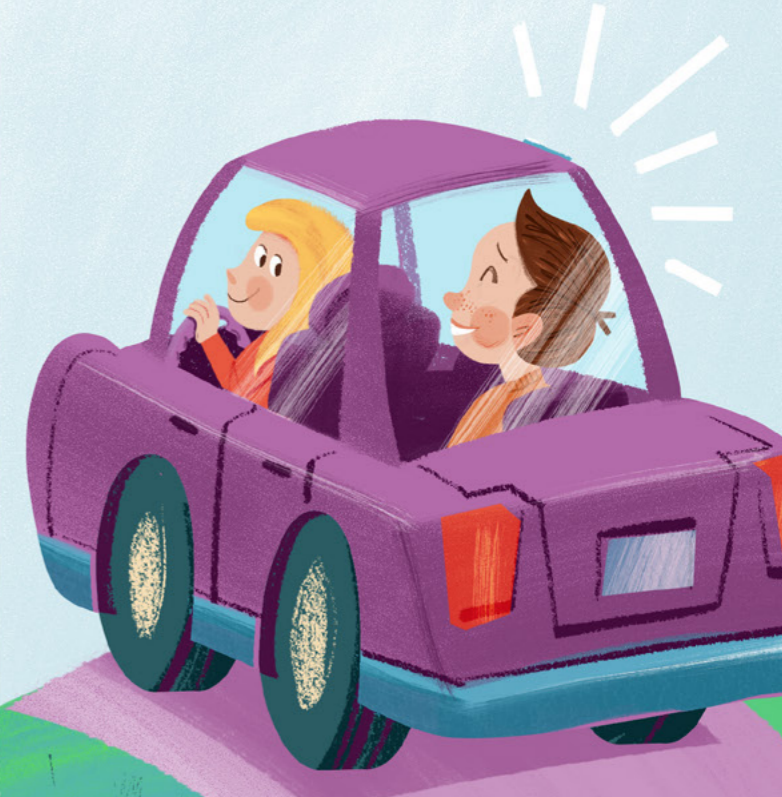
»Hej, mama?« rekao je Daniel. »Bacio sam strelicu i udarila je auto tete Robilyn te napravila udubljenje. Bila je to moja krivica.«

Mama ga je pogledala u retrovizor. Nije bila toliko ljuta kao što je Daniel mislio da će biti. »Hvala ti što si mi rekao istinu«, rekla je.

Daniel je duboko udahnuo. »Mogu li nazvati tetu Robilyn kada dođemo kući?« upitao je. »Želim reći da mi je žao. I marljivo ću raditi kako bih zaradio novac da platim popravak njezina auta.«

Mama se nasmiješila. »To je sjajna ideja.«

Težak je osjećaj u Danielovu trbuhu nestao, a on se osjećao mirno. Bio je dovoljno hrabar da kaže istinu. Zbog Isusa Krista mogao se pokajati i ispraviti stvari. ●

Kako se Daniel osjećao kada je rekao istinu i pokajao se?